

Kurtna hotelli hoone ehitati algselt Kurtna Linnukasvatuse Katsejaama peahooneks ning see valmis 1966.a.

Linnukasvatuse Kontroll-Katsejaam asutati Eesti NSV-s 1948.a, Kurtnas paiknes see alates 1950.a. Katsejaam allutati 1957.a Eesti Loomakasvatuse ja Veterinaaria Teadusliku Uurimise Instituudile. Kanu kasvatati siin veel isegi 2001.a kevadel. Nüüdseks on kõnealune asutus likvideeritud. Teisel pool paisjärve olevas tibulas ja selle ümbruses asub praegu kogu pere lõbustuspark "Vembu-Tembumaa". Renoveeritud peahoones tegutseb alates 2004. aastast hotell ja restoran.

Kurtna Linnukasvatuse Katsejaama peahoone arhitektiks on Valve Pormeister ning sisearhitektideks Väino Tamm ja Vello Asi. Valve Pormeister oli 1960.-1970. aastate mainekamaid eesti arhitekte. Tema projektidele on iseloomulik seotus loodusega.

V. Pormeister on teinud enam kui 40 maa-asula planeeringut ning hoonestus- ja haljastusprojekte. Tema tähtteosteks võib arvukate tööde hulgast pidada lisaks siinsele hoonele Lillepaviljoni Tallinnas ning Jäneda Sovhoostehnikumi õppehoonet.

Kuigi esialgu oli kavandatud Kurtna Linnukasvatuse Katsejaama toleaegset peahoonet vaid rekonstrueerida, oli sisuliselt tegemist siiski uue hoone ehitamisega. Hoone peafassaad projekteeriti sissepääsuga ida poolt, nagu oli vanal hoonelgi. Saal abiruumidega paigutati põhjaossa. Säilitati olemasolevad puud hoone ümbruses. I korrusel olid vestibüül, administratiiv- ja laborantide ruumid ning saal 200 inimesele. II korrusel teaduslike töötajate ruumid, raamatukogu, arhiiv, raadiosõlm, laboratoorium ja kaheksa külastetuba. II korruselt on väljapääs katusrõdule, kus oli puhkenurk välikaminaga. Kõiki teise korruse ruume piirab esimesest korrusest konsoolina üleulatuv rõdu. Kahekorruselist kontoriblokki ja lehvikulaadset, astmeliselt tõusvat saali seob ühekorruseline käidava katuslaega vestibüüliosaga.

Peahoone koos kujundatud maastikuga järgib 1960. aastate nn maalilise arhitektuuri traditsioone, samuti skandinaaviapärase orgaanilise arhitektuuri põhimõtteid. Hoone paikneb rohke haljastuse keskel paistiigi kõrgel kaldal. Avarad klaaspinnad ja rõdud seovad interjööri visuaalselt loodusega. Taotluslikult on kasutatud naturaalseid ehitusmaterjale – tellist, puitu, paekivi, metalli. Ka vestibüülis ja saalis on seinad punastest tellistest. Tähelepanuväärne on saali interjäär, kus punase tellise kõrval on viimistluseks kasutatud ehedat puitu laes. Mööbel ja valgustid lahendati eriprojektiga, aktsendiks R. Kulla raudplekist skulptuur "Linnud". Hoone välisilme on mõjuv ja terviklik, mis tuleneb hooneosade proportsioonide kooskõlast ja dünaamilisusest. Välisilmes domineerib horisontaalsus – valged laiad karniisid, lintakende read ja tellistest seinapinnad nende vahel. Orgaanilisele arhitektuurile omaselt moodustavad sise- ja välislahendus ühtse terviku – nii vormikõnes kui materjalis. Vestibüüli ja saali interjöörid on dialoogis avaratest aknapindadest paistva ümbritseva maastiku kujundusega.

Omas ajas oli kompleks ainulaadne ja julge, samas ka ametlikes ringkondades esile tõstetud ning pärjatud 1967.a Nõukogude Eesti preemiaga ja 1971.a NSVL riikliku preemiaga. Käesolevaks ajaks on hoone väärtus veelgi tõusnud, sest see on arvatavasti ainus 1960. aastate originaalkujul säilinud silmapaistva maastikuarhitektuuri näide.

mental St
Kurtna st
Institute
were still
liquidated
chicken h
restauran

The archi
Pormeist
was one
character
rural sett
here, her
and the s

Although
was plan
was desig
auxiliary
preserved
auditorium
library, ar
rooms we
where the
are encir
office bloc
vestibule s

The main
architectu
The buildi
pond. The
building m
of the vesti
auditorium
furniture an
sculpture, E
the proport
The exterior
ribbon wind
interior and
interiors of t
through the

In its day, th
in official circ
USSR in 197
only outstan
original form.

